

[H. P. Hansen (Sorø A.)]

Mill. Kr. eller 25 pCt. Formueskatten, der var anslaaet til 7 Mill. Kr., er steget til 8 Mill. Kr., en ikke ret stor Forøgelse. Men Indkomstskatten, der var anslaaet til 46 Mill. Kr., er nu opført med 93 Mill. Kr., en Stigning paa 100 pCt. Her er efter min Mening et Omraade, hvor der trænges til Revision, naar Tiden er inde dertil, og jeg haaber, at Skattelovskommissionen, som vel ogsaa har denne Skat til Behandling, vil erindre, at her er et Omraade, hvor man bør søge en Ændring.

Med Hensyn til Arbejderklassens Stilling maa det siges, at Sommeren har givet en ret god Beskæftigelse; vi har haft den mindste Arbejdsløshed, som vi har kunnet notere i en Aarrække. Men foruden Vinterens Indflydelse vil ogsaa andre Aarsager bevirke, at Arbejdsløsheden vil stige i den kommende Tid. Den Arbejdsfordeling, der har været inden for flere Fag, vil fortsættes og muligvis ogsaa øges, og her maa det ikke glemmes, at de Folk, der har paataget sig at være med i Arbejdsfordelingen, mister en Del af deres Indtægt. I nogle Fag andrager Arbejdslønnen, sammen med den Understøttelse, de paagældende faar ved Arbejdsfordelingen, højst to Trediedele af den ordinære Indtægt. Det er givet, at et saadant Forhold rammer stærkt. Baade de, der gaar paa Arbejdsfordeling, og de helt arbejdsløse mærker Tidens Vanskeligheder meget haardt.

Men ogsaa alle Arbejdere med lave Lønninger og ikke mindst de gifte Landarbejdere mærker haardt Tidens Tryk. For Løsarbejdere ved Landbruget er Daglønnen 9 Kr. 35 Øre, Dyrtdstillægget indbefattet, i de 9 Maaneder, i de 3 Maaneder 8 Kr. 85 Øre. Det er, med den Arbejdstid de har, gennemsnitlig 1 Kr. i Timen. De Landarbejdere, der har fast Tjeneste, faar 1 Kr. mindre pr. Dag, men de har til Gengæld fri Bolig.

Det er for mig ubegribeligt, at man nægtede disse Landarbejdere det beskedne Dyrtdstillæg paa 63 Øre pr. Dag. Selv med dette Tillæg vilde de langtfra have faaet Dækning for den stærke Stigning af Udgifterne. Det viser sig klart, paa hvilke Omraader Udgifterne er vokset stærkt. I 1931 regnede man med, at af et Familiebudget paa 3.600 Kr. skulde de 33 pCt. eller 1.200 Kr. anvendes til Livsfornødenheder. Dette Budget skulde nu være steget til ca. 4.800 Kr., og man regner med, at der bruges 39 pCt. eller 1.870 Kr. til Livsfornødenheder. Nu spørger jeg: Hvorledes klarer en Landarbejder, hvis Løn ligger

langt under de Sats, der her er Tale om, endda under Halvdelen af den højeste Sats, sig igennem? Det er givet, at han maa anvende en langt større Procentdel af Lønnen til de vigtigste Livsfornødenheder og er i Virkeligheden derved afskaaret fra at bruge noget videre til mange andre Ting, som maa siges at være nødvendige. Og stiller man saa dette Spørgsmaal: Var det ikke muligt for Landbruget dengang at give dette beskedne Dyrtdstillæg? — saa vil jeg mene, at det var det.

Det er ikke længe siden, at en kendt Landmand oplyste, at en Landmand, som havde et større Landbrug, og som forrige Aar overhovedet intet tjente, men sidste Aar havde en Indtægt paa 110.000 Kr., skulde betale 93.000 Kr. i Skat. Naar den paagældende fremdrog det, var det for at vise, hvilken ublu Skatteplyndring der er i dette Land. Nu gaar jeg ud fra, at Oplysningen ikke er helt rigtig, for Ejendoms-skatteerne skulde jo være trukket fra i Forvejen, og det er de næppe, men det er højst sandsynligt, at hvis Manden slet ingen Indtægt havde haft Aaret før, var han kommet til at betale et Par og firs Tusind Kroner i Skat og havde kun haft 28.000 Kr. tilbage at leve af. Men hvad om denne Mand, som jeg vil antage har beskæftiget 10 faste Arbejdere, havde givet de 63 Øre om Dagen! Det vilde have drejet sig om 200 Kr. til hver Arbejder, i alt 2.000 Kr., og saa vilde han have sparet ca. 75 pCt. af disse 2.000 Kr. i Skat og kun selv være kommet til at udrede de 500 Kr. Det havde været rime- ligt, og det havde hjulpet disse Mennesker betydeligt.

Der var i sin Tid her i Tinget delte Meninger om de høje Kornpriser. Mange mente, at de var for høje, men Regeringen mente, at det var nødvendigt for at faa Kornet frem. Rigsdagen bøjede sig. Vi har alle Ansvaret derfor, og det nytter altsaa ikke at klage. Men een Ting er sikker: De store Landbrug har tjent godt ved denne Kornordning, og det er derfor ganske urime- ligt, at man har været saa tilbagehol- dende med Hensyn til dette beskedne Dyrtdstillæg.

Det var for mig ogsaa uforstaaeligt, at Forligsnævnet og Formandsskabet afviste Kravet fra Landarbejderne. Det er ikke saa længe siden, vi her i dette høje Ting havde en Diskussion om, hvorvidt Forligsnævnets og Formandsskabets Medlemmer var beret- tige til at udtale sig om saadanne Spørgs- maal. Det var navnlig Formanden, der havde fremsat en Udtalelse. Jeg skal ikke udtale mig om det berettigede eller ikke be-